Donderdag, 9 Juli 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3646

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
I. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

De „Tirpitz" door torpedo's geraakt.

Cardinaal Hinsley spreekt over Duitse Kerkvervolging.

Argentijnse schepen mogen niet meer naar Oostkust van Noord-Amerika.

Leen- en pachtovereenkomst tussen V. S. en Nederland.

Sukru Saracoglu vormt nieuw Turks cabinet.

DE „TIRPITZ" DOOR DE SOVJETS GETORPEDEERD.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens het Russische nieuwsbureau een Sovjet-duikboot het Duitse slagschip „Tirpitz" met twee torpedo's heeft getroffen en ernstig heeft beschadigd (Londen, (AP) 9,7).

DE TORPEDERING VAN DE „TIRPITZ".

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Sovjet-berichten zeiden, dat torpedo's van een Russische duikboot het Duitse slagschip „Admiraal von Tirpitz" ernstig beschadigden, een Geallieerd convooi van zijn aanval hebben gered en de koopvaardijschepen intact naar Rusland hebben doorgelaten. De berichten zeiden, dat het Duitse vlooteskader, waarin 3 zware kruisers en 8 torpedojagers de „Admiral von Tirpitz" vergezelden, uit zijn schuilplaats in Noorse fjords verschillende dagen geleden vertrok met het doel een groot convooi te onderscheppen, dat wapenen van de Verenigde Staten en Groot Britannië naar Rusland bracht. De aanval op het nazie-slagschip werd uitgevoerd door een duikboot onder commando van kapitein N. Lunin, held van de Sovjet Unie. Hierdoor zouden de Duitse operaties in de war zijn gestuurd en alle schepen van het convooi de kans hebben gekregen veilig een Russische haven te bereiken (Moskou, (AP) 9,7).

REDE VAN CARDINAAL HINSLEY.

Zijne Eminentie Arthur Cardinaal Hinsley, Aartsbisschop van Westminster, verklaarde, dat de nazies „700,000 Joden in Polen hebben vermoord" sedert het begin van de oorlog. In een radiorede zeide de Aartsbisschop: „De nazies hebben zonder een schijn van gerechtigheid talloze onschuldige mensen van het niet-Arische ras ter dood gebracht. Het onschuldige bloed roept naar de hemel om wraak. De Heer zal dit vergelden op de tijd, welke Hij daarvoor verkiest."

Hij zeide: „Al het godsdienstige, hetzij Joods, Katholiek of Orthodox, is het mikpunt van de heidense haat van de nazie-agenten in Polen." Verder deelde hij mede, dat Z.H. de Paus overtuigd is van de waarheid der berichten, die Hij ontvangen heeft over het lot van de Martelaren van Polen (Londen, (AP) 9,7).

PERSCONFERENTIE VAN CORDELL HULL.

Op een persconferentie zeide Cordell Hull, dat hij en de verkozen Colombiaanse President Alfonso Lopez als naburen de betrekkingen tussen hun beide landen bespraken alsmede quaesties van de internationale politiek, toen zij elkaar gisteravond ontmoetten bij het diner op het Witte Huis. Antwoordende op vragen voegde Hull hieraan toe, dat de Colombiaanse President een oude persoonlijke vriend was en hij het altijd buitengewoon aangenaam en voordelig vond om met hem van gedachten te wisselen. Hull weigerde te worden overgehaald tot een gedetailleerde bespreking van de onderhandelingen, die op het Witte Huis gevoerd werden. Hij wees het verzoek van een der correspondenten af om commentaar op de gepubliceerde berichten, dat de Colombiaanse leider de oorlogsverklaring aan de as door zijn land zou hebben besproken gedurende zijn bezoek aan Washington.

Hull commentarieerde, dat Hitler opdracht heeft gegeven de schepen tot zinken te brengen zowel van de neutrale als van de belligerente landen in alle wateren en dat dit wordt gedaan. Hij zeide, dat de terugkomst van den Noordamerikaansen Ambassadeur Norman Armour naar de Verenigde Staten uit Argentinië geen verband hield met een scheepvaart-order van het Argentijnse Ministerie van Marine.

Hij deelde mede, dat Armour terugkeert voor conferenties over de toestanden in Argentinië en te zijner tijd weer naar dat land zal terugkeren.

Kort voor Hulls commentaar op de persconferentie confereerde Felipe Espil, de Argentijnse Ambassadeur, met onder-Staatssecretaris Welles in een tevoren niet vastgesteld bezoek aan het State Department. De Ambassadeur weigerde commentaar te leveren toen hem gevraagd werd of het bezoek de Argentijnse actie betrof om voortaan de schepen te zenden naar havens aan de Golfkust.

Hull zeide, dat Armours terugkeer naar de Verenigde Staten den Ambassadeur in staat zal stellen zich verder op de hoogte te stellen van bizonderheden van ontwikkelingen elders. Zijn reis zal hem ook in staat stellen een rapport aan het State Department te overhandigen en dit dekt gewoonlijk de phasen van vele Argentijnse onderwerpen. Hull zeide niet precies te weten op welke dag Armour uit Buenos Aires zal vertrekken (Washington, (AP) 8,7).

HET ZAL NIET BATEN.

Op een persconferentie verfeldc Cordell Hull in verband met de overplaatsing van de Argentijnse scheepvaart naar de Golf-havens, dat hij niet gelooft, dat het veel zal uitmaken noe een Regering met haar schepen omspringt, aangezien de As-duikboten de vaartuigen zonder onderscheid tot zinken brengen, waar zij hen tegenkomen (Washington, (AP) 8,7).

KUNZE ZEGT DAT HIJ ONSCHULDIG IS.

Gerhard Wilhelm Kunze, Hoofd van de vroegere Duits-Amerikaanse Bund, zeide onschuldig te zijn op beschuldiging van spionnage. Hij werd vastgehouden, aangezien hij geen borgstelling van $ 50.000 kon geven. Kunze werd van Mexico teruggebracht waar hij gearresteerd werd (Hartford, Connecticut, (AP) 8,7).

NOG MEER LEDEN VAN DUITS-AMERIKAANSE BOND GEARRESTEERD.

Gemeld wordt, dat nog 45 leden van de Bund gearresteerd werden in de campagne van de Regering om de Duits-Amerikaanse Bund te verpletteren (New York, (AP) 8,7).

VERBOD VOOR ARGENTIJNSE SCHEPEN.

De Argentijnse Regering publiceerde een besluit, waardoor aan Argentijnse schepen verboden wordt te varen in wateren nabij de Oostkust van de Verenigde Staten en in de wateren van Denemarken. De publicatie van het besluit kwam twee dagen nadat Duitsland de torpedering en het tot zinken brengen „per vergissing" toegaf van de „Rio Tercero". De beslissing om de blokkade-zone te vermijden, welke de Duitsers bekend maakten te hebben gevestigd nabij de Oostkust der Verenigde Staten na 26 Juni, werd getroffen niettegenstaande het aanbod van het Reich om Argentijnsen schepen toe te staan te varen in de geblokkeerde zone (Buenos Aires, (AP) 8,7).

8 ASVLIEGTUIGEN BOVEN MALTA VERNIELD.

Gemeld wordt, dat 8 vijandelijke vliegtuigen, waaronder 3 bommenwerpers en 5 gevechtsvliegtuigen, gedurende de laatste 24 uur boven Malta vernield werden. 59 Asvliegtuigen werden tot nu toe in deze maand boven Malta neergeschoten (Valetta, Malta, (AP) 8,7).

RUSSISCHE AMBASSADEUR IN TOKIO BIEDT GELOOFSBRIEVEN AAN.

De Japanse radio deelde mede, dat Jacob Malik, de nieuwe Russische Ambassadeur in Japan, zijn geloofsbrieven aan den keizer heeft aangeboden (Tokio, (AP) 8,7).

DUITSE WAARSCHUWING AAN FRANSEN.

De Duitse bezettingsautoriteiten waarschuwden de Fransen in een poging de Franse hulp aan Britse parachutisten te doen ophouden, dat zij onderhevig zijn aan de doodstraf voor het helpen van „elk lid van een vijandelijk vliegtuig of elken vijandelijken parachutist op welke wijze ook". De Duitsers beloofden een grote beloning aan de Fransen voor het rapporteren van parachutisten, die gedaald zijn of de aanwezigheid van Britse of Noordamerikaanse vliegtuigen (Parijs, (AP) 8,7).

TWEEDE MAARSCHALK VAN FRANKRIJK OVERLEDEN.

Franchey Desperey, de laatste levende Maarschalk van Frankrijk met uitzondering van Pétain, is overleden (Vichy, (AP) 9,7).

AARDBEVING IN ITALIË.

De radio van Berlijn zegt, dat volgens een bericht uit Rome aardschokken gedurende een korte periode in de nacht van Maandag werden gevoeld nabij Rome en in Segni, ongeveer 65 km. ten Zuid Oosten van Rome (Berlijn, (AP) 8,7).

WATER MET EEN VISSMAAK.

Water met een vissmaak, zodat geen enkele maag er tegen kan, was alles wat de Britten voor de Duitsers achterlieten om te drinken in de Westelijke woestijn. Dit was het resultaat van visolie, welke op methodische wijze in de bronnen van alle oases werd geworpen. Hoewel de Duitse ingenieurs ongetwijfeld de bronnen thans hebben gezuiverd en het water drinkbaar hebben gemaakt, zal het maandenlang zijn vissmaak behouden (Caïro, (AP) 8,7).

LETTISCH SCHIP GETORPEDEERD.

Het Departement van Marine maakte bekend, dat een klein Lettisch koopvaardijschip getorpedeerd werd nabij de Atlantische kust en schipbreukelingen in een haven aan de Oostkust aan land zijn gezet (Washington, (AP) 8,7).

NAZIES ONTKENNEN TORPEDERING VAN „TIRPITZ".

Een Duits communiqué deelde mede, dat het slagschip „Admiral von Tirpitz" niet is aangevallen of beschadigd. Het zeide, dat de doorbraak in de Zuidelijke sector van het Oostfront het defensieve Sovjet-front ten Westen van de Don heeft geschokt over een afstand van meer dan 480 kilometer. In hevige gevechten ten Noorden en Noord Westen van Orel zouden de Duitsers vijandelijke aanvallen hebben afgeslagen (Berlijn, (AP) 9,7).

HET TEMPO.

„Pravda" zeide, dat Hitler voordeel trekt uit de afwezigheid van een tweede front in Europa om zijn offensief op Voronesj met kracht uit te voeren. Het blad merkte echter op: „Elke maand ontvangen wij meer materiaal en wapenen uit Engeland en de Verenigde Staten". Hitler verwacht, dat het tempo van de ontwikkeling der anti-Hitler coalitie zijn eigen tempo niet zal kunnen bijhouden en dat hij in staat zal zijn zijn oude tactieken voort te zetten om zijn vijanden afzonderlijk te bestrijden." Hieraan voegde het blad toe: „Hitler heeft meer tijd nodig gehad om zijn offensief dit jaar voor te bereiden" en zeide: „Het is voor Hitler dit jaar ook moeilijker om grote strijdkrachten bijeen te garen voor zijn offensief tegen het Duits-Russisch front" (Moskou, (AP) 8,7).

RUSSISCH MIDDERNACHTELIJK COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 8 Juli voerden onze troepen felle gevechten ten Westen van Voronesj. Na koppige gevechten ontruimden onze troepen de stad Staryi Oskol. Op andere fronten hadden geen belangrijke veranderingen plaats. In de Barentszee viel een onzer duikboten een der nieuwste Duitse schepen aan. Het werd ernstig beschadigd. In de Barentszee werd ook een Duits transportschip tot zinken gebracht en een ander beschadigd" (Moskou, (AP) 8,7).

De Russen gaven toe, dat de stad Stayri Oskol, 105 kilometer ten Westen van Voronesj, in Duitse handen gevallen is (Moskou, (AP) 9,).

TEGENSTRIJDIGE BERICHTGEVING.

De tegenstrijdige berichten van Berlijn en Moskou maakten het moeilijk de ware situatie in the Voronesj-sector te kennen, doch er bestaat op zijn minst de mogelijkheid, dat het Duitse offensief zijn hoogtepunt bereikt heeft en vastloopt tegen de zich aaneensluitende Sovjet-legers. Ter ondersteuning van deze mening kan men het feit beschouwen, dat het Duitse Hoofdcommando geen nadruk heeft gelegd op zijn bewering, dat Duitse troepen Voronesj genomen hebben en slechts een vage beschrijving van de gevechten gaf (New York, (AP) 8,7).

Het nieuws van vandaag.

In Rusland worden de gevechten met onverminderde kracht voortgezet aan het front van Kursk. De Duitsers schijnen het gaan echter niet meer zo gemakkelijk te vinden als gedurende de eerste dagen van hun offensief. Dit komt vooral, omdat zij thans een Russische waterlinie te passeren krijgen. Dit is waarschijnlijk de Don. Deze rivier loopt vlak ten Westen van Voronesj en de Duitsers geven thans toe, dat zij die nog niet hebben overgestoken. Voronesj is dus nog in Russische handen, niettegenstaande de voorbarige bekendmaking van Hitlers Hoofdcommando.

Een heel eind ten Westen van de rivier ligt echter de betrekkelijk grote stad Staryi Oskol. Deze moesten de Russen ontruimen na een heldhaftige weerstand, waarbij de nazies grote verliezen leden. Bizonderheden van de strijd leest men op blz 1.

Op zee hebben de Russen meer succes dan op het land. Het grote nieuwe Duitse slagschip „Admiral von Tirpitz" werd door een Russische duikboot in de koude wateren van de Barentszee getorpedeerd. Ernstige schade zou aan het nazieschip zijn toegebracht, dat vrachteloze pogingen deed om een Brits-Amerikaans convooi op weg naar de Sovjet-Unie te onderscheppen (blz. 1). Berlijn ontkent natuurlijk, dit zeker om de Britten om de tuin te leiden, die ontegenzeggelijk hun vliegtuigen zullen uitzenden om het schip op te sporen en verder te beschadigen (blz. 1).

De Raf vloog in de nacht na enkele dag van slecht weer opnieuw over Duitsland. Ditmaal werd Wilhelmshaven aangevallen (blz. 3). Berlijn geeft toe, dat ook bommen op Wesermünde vielen en dat schade werd aangericht (blz. 3). Men ziet het: de Geallieerden voeren thans een gecoördineerde strijd tegen de duikboten van Doenitz, die langs de kusten van Amerika elke dag weer offers vragen. In Mei gingen hier ongeveer 90 schepen de diepte in.

De Japs hebben na harde strijd de opening aan de Kiangsi-Tsjekiang spoorlijn gesloten, welke nog in handen van de Chinese troepen was. Het doel van de Japanners is om een spoorlijnverbinding te maken tussen Sjanghai en Singapore (blz. 3).

In Egypte deden de Britten een verrassende uitval op de Duitse posities. Overigens was de activiteit op de grond niet groot. In de lucht daarentegen wel. Ook boven Malta waar de As de laatste 8 dagen 60 toestellen verloor.

Russen ontruimen Staryi Oskol.

Don - linie houdt.

DUITSE OPMARS WORDT GESTUIT.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Terwijl het Rode leger op vastberaden wijze stand hield aan zijn nieuwe posities en hevige tegenaanvallen deed in enige sectoren, meldde het de Duitse opmars tegen Voronesj te hebben vertraagd, dat de sleutel vormt tussen de Russische Centrale en Zuidelijke legers. Het legerorgaan „Rode Ster" verklaarde: „Het is met grote moeilijkheid doch desalniettemin weerstaan onze troepen de indruk des vijands". De Duitse bewering van de verovering van Voronesj door versterkte Duitse troepen, die de Don-rivier — 16 km. ten Westen van de stad — overstaken, werd niet bevestigd. Het Sovjet Inlichtingen-bureau verklaarde, dat het vernielende vuur van de Russische tanks grimmige Duitse aanvallen heeft afgeslagen op een hoogte van de krijtachtige heuvels precies ten Westen van Voronesj.

De Russen verloren grond in twee streken in de sector van Staryi Oskol en deden tegenaanvallen in een andere waarbij zij 3000 Duitsers doodden en 35 tanks vernielden. Zowel voor Staryi Oskol als voor Voronesj zeiden de Russen, dat hun kanonnen de gehele nacht door bulderden tegen de Duitse offensieven in de streek.

Het Inlichtingenbureau verklaarde, dat de Duitse reserves in de strijd werden geworpen. 30 Tanks en meer dan een regiment infanterie vielen aan op een punt. De Sovjet-artillerie weerstond den vijand met een geweldige beschieting en vernietigde 12 Duitse tanks. Zware Russische kanonnen en infanterie voerden tegenaanvallen uit en sloegen den vijand terug naar zijn oorspronkelijke posities. De Duitsers lieten meer dan 700 doden op het slagveld achter en er werden gevangenen gemaakt. Gemeld wordt, dat de Russen er nog 400 meer doodden en 9 Duitse tanks buiten gevecht stelden bij het terugtrekken in een andere sector. Van andere belangrijke gevechten in het Don-bassin, ongeveer 108 km. ten Noord Oosten van Staryi Oskol, zeide het Inlichtingenbureau, dat er verwoede gevechten in voortgang zijn ten Westen van Voronesj. In een sector poogde een grote Duitse strijdmacht een hoogte, welke werd verdedigd door Russische tank-detachementen te veroveren. Onze tanks weerstonden den vijand op vastberaden wijze".

Russische berichten deelden mede, dat het tegenaanvallende Russische leger de Duitse bruggehoofden wegvaagt aan de Oostelijke oever van een bitter omstreden rivier — waarschijnlijk de Don — in de Voronesj-sector en op succesrijke wijze alle verdere Duitse pogingen om de rivier over te steken, afslaat.

Nadat de Duitsers gisteren beweerd hadden de stroom op verschillende plaatsen te zijn overgestoken, verklaarden de berichten van heden, dat de landing werd opgeruimd. Een hevig gevecht duurt voort aan de waterlinie doch gemeld wordt, dat de lichte Duitse eenheden, die de Oostelijke oever bereikten, werden vernietigd en het grootste deel werd gehouden op de Westelijke oever. De berichten deelden voorts mede, dat de rivier-linie het toneel bleef van een intens gevecht. Voordat de Russen tot de tegenaanval overgingen, probeerden de Duitse tanks door te breken in de Russische posities aan de Oostelijke oever, doch het vermocht haar niet enig succes te boeken. De Sovjet-luchtmacht belette ondertussen de Duitse pogingen om nieuwe tanks, gemotoriseerde en gemechaniseerde strijdkrachten over te brengen.

De Russische tegenaanvallen — aldus wordt gemeld — scheidden belangrijke Duitse strijdkrachten van de hoofdlinie van haar offensief. Of dit gebeurde in de Orel-sector ten Noord Westen van Voronesj, waar de Duitsers gisteren Russische aanvallen berichtten, werd niet onthuld. Gesknat wordt, dat 45 vijandelijke vliegtuigen in de eerste phase van het gevecht werden vernield. De Russen gebruikten tanks, infanterie en cavalerie bij hun tegenaanvallen tegen de Duitse tanks en gemotoriseerde infanterie. Gemeld wordt, dat ruiters uit de Oeral op doeltreffende wijze vechten en aanvallen doen op vijandelijke tanks en troepen.

De berichten zeiden, dat de Russen op een ander punt een georganiseerde terugtrekking uitvoerden naar nieuwe posities onder druk van numeriek superieure vijandelijke strijdkrachten en voortgingen de aanvallen af te slaan. Sommige eenheden, die dit punt flankeerden, troffen de Duitsers van achteren. Een andere afdeling, welke een niet nader genoemde stad verdedigde, zou weerstand hebben geboden aan vijandelijke aanvallen, die zoveel als 8 per dag bedroegen gedurende 3 dagen, alvorens zich terug te trekken. De berichten zeiden, dat in deze „ongewone strijd" de Duitsers hevige verliezen leden, waaronder 162 tanks.

De Duitsers zonden zwermen van vliegtuigen om deze stad aan te vallen, doch de Russische troepen groeven zich in en zouden betrekkelijk weinig verliezen hebben geleden door deze bombardementen. Na drie dagen van onophoudelijke gevechten zouden de Russen gedwongen zijn zich terug te trekken, toen de vijand versterkingen aanvoerde. De Duitse gemechaniseerde eenheden poogden de linie van terugtrekking door te snijden, doch de Russische artillerie zou zich een weg geslagen hebben en duizenden vijandelijke lijken op het slagveld hebben gelaten. De Russen keerden terug naar hun nieuwe linie en reorganiseerden zich snel, waarop zij de slag hervatten (Moskou, (AP) 8,7).

OVEREENKOMST TUSSEN DE V.S. EN NEDERLAND.

De Verenigde Staten en Nederland tekenden een leen- en pachtovereenkomst, waarvan de voorwaarden in alle belangrijke punten gelijk zijn aan die, welke reeds gesloten werden met Groot Britannië, Rusland, China, Polen en België (Washington, (AP) 8,7).

Curaçao.

HULDIGING GOUVERNEUR WOUTERS.

Morgen, 10 Juli, zal Zijn Excellentie de Gouverneur, Gielliam J. J. Wouters, gehuldigd worden bij zijn aftreden als Gouverneur van dit Gebiedsdeel.

Voor het uitgebreide programma verwijzen wij naar de advertentie in ons blad van heden.

Iedereen is hierbij van harte welkom en verzuime niet aanwezig te zijn om een laatste dank te bewijzen aan den scheidenden Gouverneur.

DIRECTEUR C.P.I.M. BIEDT AFSCHEIDSDINER AAN.

Gisteravond heeft Ir. Jan Noorduyn een afscheidsmaaltijd aangeboden aan Z.E. den Gouverneur en diens familie. Mede zaten aan de Heer en Mevrouw Alvarez Correa, de Heer en Mevrouw prof. Oppenheim en de Heer en Mevrouw mr. Van der Laan. Ir. Noorduyn heeft een album met foto's als aandenken aangeboden.

HET BEZOEK VAN HET PRINSELIJK PAAR.

Naar bekend is, heeft Z.E. de Gouverneur op 8 Mei een brief geschreven, waarin hij mede namens de bevolking van Curaçao, Prinses Juliana en Prins Bernhard uitnodigde, wanneer de gelegenheid zich daartoe zou voordoen, een bezoek aan Curaçao te brengen. Daarop is nu van de hand van Jhr. W. van Tets van Goudriaan, particulier secretaris van Prinses Juliana, het volgende antwoord gekomen, uit naam van Hunne Koninklijke Hoogheden:

„In antwoord op Uw brief van 8 Mei kan ik U mededelen, dat H.K.H. Prinses Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard het zeer betreuren tot heden geen gelegenheid gehad te hebben een bezoek aan Curaçao te brengen. De gedachten van Hunne Koninklijke Hoogheden zijn voortdurend bij allen en, indien de omstandigheden dit toestaan, stellen H.K.H. Prinses Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard het op hoge prijs te zijner tijd gehoor te geven aan het vriendelijk verzoek van de bevolking van Curaçao."

DE STOEP NR. 6 IS ER.

Vandaag is „De Stoep" nummer 6 verschenen, bestaande uit een monographie van Jan Greshoff over Arthur van Schendel. In een inleidend woord motiveert de Redactie het feit, dat thans instede van een nummer met gevarieerde inhoud een nummer met werk van groter omvang aan één stuk wordt uitgegeven. De Redactie meent beide te zullen doen: „Is dit koersverandering of zal enkel onze roep veranderen? Wij spreken gaarne mee van koersverandering, indien het enthousiaste medewerking der schrijvers zal opbrengen; en ook, indien wij daardoor opnieuw die ene hand kunnen grijpen, welke het lezend publiek ouder gewoonte in kunstzinnige zaken slechts uitsteekt: De Nieuwsgierigheid! Hoe zouden wij beter wensen, dan dat op alle veranda's, in alle bestuurskantoren en achter de redactiebureaux de twistvraag valle: Is De Stoep nu tijdschrift of uitgeverij? En was ze altijd een uitgeverij of een tijdschrift? De eerste uitgave van ander karakter ligt reeds voor u. Het is De Stoep nummer zes. Zij verschijnt tot vreugde van den gezonden lezer: en zonder belangstelling van belangstellingslozen".

Het nummer, gedrukt ter drukkerij Scherpenheuvel ziet er keurig uit, telt 32 bladzijden en bevat in lichtelijk beknopte vorm een rede van Jan Greshoff, uitgesproken voor de letterkundige faculteit aan de universiteit van Kaapstad op 6 Augustus 1941.

„ETEN BIJ DEN CHINEES".

Twee vrouwen te Willemstad houden bij Curaçaosen geruchte het record van het lekkerste te kunnen koken (beiden zijn al getrouwd; gelukkig haar mannen!), en vele andere dames (vele ongetrouwd) doen het met het Amerikaanse kookboek van de illustre naam „A thousand ways to please a husband".

En toch wensen de heren der schepping van tijd tot tijd het traditionele Curaçaose uitje te ondergaan en te „eten bij den Chinees". De echtgenoot van een van beide bovengenoemde record-kooksters, vaste klant tevens van den Chinees, vertelt aan ieder, die het horen wil, dat het altijd weer even romantisch is.

In de Keukenstraat en omgeving zijn vele Chinese restaurants, er is er maar één van S. W. Chong, en wel op nr. 38, en na lang wachten is daar gisteren de nieuwe bovenzaal voor het „deftige publiek" geopend. Was het beneden al gezellig, maar te druk van mensen en vliegen, boven is het werkelijk een ideaal, licht en lucht in overvloed, schone kleedjes, frisse serviezen.

Liefhebbers van nassi-goreng, bami met pika-pika en hoe al die andere Chinese lekkernijen mogen heten en smaken kunnen hun lusten botvieren en voor hen, die liever varkenscarbonaden of andere Europese gerechten hebben, is er ook gelegenheid te over.

Smakelijk eten bij Den Chinees, Keukenstraat 38, telefoon 1626 en 2436

VEERTIGURENGEBED.

In de Parochiekerk van de H. Familie.

„Ora pro pace" schrijft ons:

As. Vrijdag, Zaterdag en Zondag wordt er in de parochiekerk van San Mateo algemene aanbidding gehouden, welke Donderdagavond om 17 uur plechtig geopend en Zondagavond om 17.30 uur plechtig zal gesloten worden. Vrijdag- en Zaterdagmorgen is er een plechtige H. Mis om 7 uur en Zondagmorgen om 9 uur.

Wij sporen hierbij onze leden vriendelijk aan ten minste één uur aan deze algemene aanbidding deel te nemen.

Om 12 en 15 uur zijn gezamenlijke gebedsuren gehouden in de Papiamentse taal.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Don Bosco: Het 5e congres zal gehouden worden op 18 Augustus. Het programma met nadere bizonderheden zal den leden worden toegezonden. Er zal o.a. een declamatiewedstrijd aan verbonden worden.

Curaçaose Athletiek Bond: Het Bestuur deelt mede, dat op 19 Juli as. open Handicap athletiekwedstrijden zullen worden gehouden. Inschrijvingen tot en met 11 Juli as. bij den heer W. Steen, Kantoor K.L.M. of den heer H. A. Dennert, Emmastad 128b.

RODE KRUIS.

Transportcolonne.

De Reserve Colonne Commandant schrijft:

Vrijdag as. 10 Juli bijeenkomst in het Quarantaine-gebouw.

De zaak Da Costa Gomez.

Gisterenmorgen stond voor het Gerecht in Eerste Aanleg alhier terecht de Heer Castelaar Gabriel da Costa Gomez, die op 25 Mei jl. met zijn auto een ongeluk had waarbij 2 Amerikaanse soldaten om het leven kwamen. De beklaagde wordt beschuldigd van dood door schuld, daar hij onder invloed van alcoholhoudende drank gereden zou hebben.

Als Rechter fungeerde Dr. Adolphe W. J. M. Desertine. Aanklager was Mr. Joseph J. A. Ellis en Verdediger Practizijn Lodewijk O. Lampe, terwijl als Griffier optrad de Heer Humberto Maduro.

De Heer Da Costa Gomez is 29 jaar oud en employee van de C.P.I.M., doch op een vraag van den Rechter of hij Nederlands kent antwoord hij, deze taal wel goed te verstaan, doch niet zo goed te spreken. Hij prefereert de landstaal.

De beklaagde vertelt nu in antwoord op hem gestelde vragen, dat het ongeluk plaats had niet ver van Cas Chiquito op de weg naar Westpunt.

Hij ontkent onder invloed te zijn geweest van sterke drank en zegt in de morgen 2 bitters genomen te hebben, terwijl het ongeluk na 16 uur plaats had. Hij voelde zich volkomen goed.

Was het rijden ook goed? vraagt de Rechter.

— Ja, perfect, is het antwoord. Alleen reed ik een beetje hard.

Aan welke perfectie lag het dan, dat twee personen gedood werden?

De beklaagde zegt hierop, dat zijn stuur naar links werd getrokken, doch vertelt even later, dat het stuur misschien ook geduwd is naar links... Wie dat deed, weet hij echter niet. Hij trok het stuur terug naar rechts waarop hij de controle over het wiel verloor.

Hoe snel reed U?

— De snelheid was misschien 60 kilometer per uur en zeker niet meer dan 70 kilometer.

Als de Rechter dan vraagt hoe de beklaagde de dag had doorgebracht vertelt deze, dat hij een afspraak had gemaakt met enkele Amerikaanse soldaten, die hij des morgens afhaalde. Men zou gaan zwemmen en het gezelschap reed toen naar Jan Thiel na nog tevoren te hebben stilgehouden bij Luna Park. De Amerikanen dronken wat sterke drank, doch de beklaagde zeide slechts enkele Coca Cola's te hebben gebruikt. Op Jan Thiel ging hij zwemmen met een der drie soldaten, terwijl de twee anderen aan de kant bleven. Onder het zwemmen werden Da Costa Gomez en de ander naar de kant geroepen waarop men wat dronk. De beklaagde dronk hier de twee bitters.

Toen het later werd vertrok men weer naar de stad en Sergeant Frank zat toen aan het stuur. In de stad aangekomen gingen de Heren naar het huis van des beklaagden schoonmoeder aan de Rodeweg. Daar heeft men echter niets gedronken en ook niet gegeten. Aangezien een band van de auto lek was ging de beklaagde naar een benzinestation om de band te herstellen. De Amerikanen werden toen afgehaald op de Rodeweg en gezamenlijk ging het naar het Kwiekterrein. Daar werd niets gedronken.

Daar zou aan den beklaagde, die wilde meespelen, door iemand gevraagd zijn het terrein te verlaten.

Da Costa Gomez vertrok toen met zijn metgezellen en reed in de richting van Cas Chiquito en rond de bocht al daar de weg naar Westpunt op.

Bent U op weg naar Cas Chiquito bijna in botsing gekomen met een bus? vraagt Mr. Desertine.

Dit kan de beklaagde zich niet herinneren. Hij vertelt verder en zegt bij het maken van de bocht van Cas Chiquito gevoeld te hebben alsof een band zacht was.

Stopte U toen om te kijken wat er aan de hand was?

— Neen, antwoordt de beklaagde.

Hoe hard reed U toen?

— In het begin 50 en langzameraan sneller tot misschien 70 kilometer per uur. Bij de bocht van Veeris, waar het ongeluk gebeurde, had de beklaagde toen de ruk aan zijn stuur gevoeld, terwijl iemand in de auto ook schreeuwde: „Look out".

Was daar reden voor?

— Ik heb er geen reden voor gezien.

De Rechter vraagt dan enkele nadere bizonderheden over het maken van de bocht, o.a. of de beklaagde toen met een hand gereden had.

Hierop zegt deze, dat hij kort vóór het maken van de bocht met een hand reed, doch bij de bocht ook zijn andere hand gebruikte.

Voor een blauw huis, dat de beklaagde toen zag voelde hij de wagen slippen, die op de weg keerde zodat hij geheel op de weg omkeerde. Wat vervolgens gebeurde, weet de beklaagde verder niet.

Toen het ongeluk gebeurd was, wist U toen, dat de twee Amerikanen dood waren? vraagt de Rechter.

Hierop antwoordt de beklaagde, dat hij zag dat er een dood was. Van den ander hoorde hij het pas later.

De Officier van Justitie, Mr. Ellis, zegt dan dat het stuur van de auto in de bocht naar links getrokken of geduwd werd. Hoe verklaart de beklaagde het dan, dat de auto naar rechts uitweek?

De beklaagde antwoordt hierop, dat volgens hem de auto naar links uitweek.

Advocaat Lampe vraagt of er niet een soldaat achter in de auto zat. Dit bevestigt de beklaagde.

Is het mogelijk, dat die soldaat geroepen heeft en naar voren heeft gehangen, zodat hij het stuur een ruk gaf?

Dit is volgens den beklaagde mogelijk. Hij kan het zich echter niet herinneren en weet niet wie het stuur de ruk gegeven heeft.

De President vraagt dan of de achterste soldaat het stuur had kunnen aanraken, indien hij gewoon zat.

— Neen, dit is volgens den beklaagde niet mogelijk.

Aangezien niemand den beklaagde voorlopig nog iets te vragen heeft en er talrijke getuigen zijn, stelt de Rechter de zaak uit tot Maandag 13 Juli as. des morgens om 9 uur.

De zaak Baardse.

Mevrouw Baardse-Landing, die op 24 April j.l. een busje aanreed, tengevolge waarvan het dochtertje van den busbestuurder kwam te overlijden, stond gistermorgen terecht voor het Gerecht in Eerste Aanleg onder Presidium van Dr. Adolphe W. J. M. Desertine.

Mr. Joseph J. A. Ellis fungeerde als Openbare Aanklager en Mr. Stephanus Werenfridus van der Meer als Verdediger.

Bij de verklaringen, die de beklaagde aflegde, bleek, dat zij op de weg rond het Schottegat ter hoogte van het kruispunt van Saliña met tamelijk grote snelheid in de richting van Dominguito reed. Het was op de dag van het luchtalarm om ongeveer 10 uur des morgens.

Mevrouw Baardse zeide in antwoord op een vraag van Rechter Desertine, dat zij niet naar school ging om haar zoontje te halen maar juist naar huis reed.

Zij deelde mede, dat haar snelheid misschien tussen de 40 en 50 kilometers per uur was. Ongeveer 15 meter voor haar reed een Amerikaanse legerauto. Deze deed echter plotseling alsof zij ging stoppen of naar rechts zou gaan, zodat zij haar stuur een weinig naar links trok. Van de tegenovergestelde richting kwam de bus aan... het ongeluk was gebeurd.

Mr. Ellis vraagt nu of de beklaagde zo snel reed, dat zij niet meer kon remmen en alzo achter de legerauto blijven. Dit schijnt de beklaagde niet te hebben kunnen doen.

De President vraagt nu of de beklaagde gehoord heeft, dat tengevolge van de botsing een kindje, dat zich in de bus bevond, is overleden en twee personen gewond werden, zodat zij twee à drie weken in het hospitaal moesten liggen.

Dit weet zij inderdaad.

Mr. Van der Meer deelt nu mede graag den bestuurder van de Amerikaanse auto als getuige te willen horen.

De President zegt, dat dit zal geschieden, doch dat de man thans niet op Curaçao is.

Getuigen Gomes.

De getuige Antonio Gomes, bestuurder van de autobus C 1091, wordt thans voorgeroepen.

Hij vertelt, dat hij uit de richting van Dominguito kwam. Even tevoren waren hem twee auto's gepasseerd en hij reed ongeveer 30 à 35 kilometer per uur.

Voorbij het kruispunt van Saliña zag hij een grijze roadster in grote vaart op zijn bus afkomen. Hij heeft toen zijn stuur een weinig naar rechts getrokken terwijl hij remde. Hij kon echter niet voorkomen, dat de auto tegen zijn bus opreed. Hij kreeg een slag aan het hoofd en kan zich niet precies herinneren wat toen gebeurde.

Met kleine autotjes illustreert hij op des Rechters groene tafel hoe het geval zich afspeelde. Hij deelt echter mede voor de auto van Mevrouw Baardse geen andere gezien te hebben.

De echtgenote van getuige Gomes, die bij het ongeluk vooraan in de bus zat met het dochtertje tussen haar en haar man in, verschijnt nu voor de Rechtbank en vertelt ongeveer hetzelfde als haar echtgenoot met dit verschil, dat zij haar man waarschuwde toen de grijze auto kwam aanstuiven en dat hij toen remde en naar rechts trok. Ook zij zag geen auto voor de wagen van de beklaagde.

Getuige Slotenman.

De getuige Pieter Slotenman, Agent van Politie, vertelt, dat hij in zijn dienstauto in de richting van Berg Altena reed en dat de wagen van Mevrouw Baardse uit de tegenovergestelde richting hem in grote vaart passeerde.

De snelheid was zeker 60 tot 70 kilometer per uur en hij maakte hier over een opmerking tegen zijn collega, die naast hem zat. De getuige ontkent ten stelligste, dat er een andere wagen — legerauto of welke auto dan ook — voor de auto van de beklaagde reed. Er was zeker geen auto voor haar binnen een afstand van 100 meter.

De getuigen Arie Gerhard en Hendrik van Leeuwen, beide van de Politie, leggen thans verklaringen af omtrent de stand van de gebotste auto's zoals zij die aantroffen, terwijl zij aan den rechter uitleg gaven van een schets van het geval.

Hierop stelt de Rechter de zaak uit tot over 14 dagen.

PROGRAMMA VOOR HULDIGING VAN ZIJNE EXCELLENTIE

GIELLIAM J. J. WOUTERS,

OP VRIJDAG 10 JULI 1942,

Bij zijn aftreden als Gouverneur van Curacao.

DES VOORMIDDAGS:

8.15 uur Aubade van de schoolkinderen in het Fort Amsterdam.
9.15 uur Parade op het Wilhelminaplein.

DES NAMIDDAGS:

5.00 uur Huldiging in het Fort Amsterdam:

1. Wilhelmus } Politieharmonie
2. Marsch }
3. Koor onder leiding van Frater Fidelius.
4. Toespraak van den voorzitter.
5. Marsch Sta. Cecilia.
6. Aanbieding schilderij Helfrichdorp.
7. Koor onder leiding van Frater Fidelius.
8. Marsch Sta. Cecilia.
9. Toespraak van Zijne Excellentie Gouverneur Wouters.
10. Koor onder leiding van Frater Fidelius.
11. { Wilhelmus / Stars and Stripes / God save the King } Politieharmonie

HET COMITÉ VAN HULDIGING.

De Secretarissen,
G. J. FERGUSON. NORMAN CHUMACEIRO. 30

BOVENWINDEN.

GEEN SCHIP DEED ST. MAARTEN AAN.

Gedurende de afgelopen 14 dagen — aldus lezen wij in „De Bovenwindsche Stemmen" van 27 Juni — heeft geen enkel stoomschip uit Curaçao de haven van St. Maarten aangedaan. Behalve enige zeilschepen uit St. Kitts en St. Eustatius heeft de haven practisch zonder schepen gelegen.

DE VOEDSELSITUATIE.

Gedurende meer dan een week wordt er te Marigot een schip verwacht van de Alcoa-lijn. Tot dan toe is het niet verschenen en alreeds wordt er van het Franse gedeelte van St. Maarten een gebrek gemeld aan meel en andere voedselproducten. Ook op het Nederlandse gedeelte heerst er enige schaarste wat betreft aardappelen, uien, enz. Gehoopt mag worden dat er spoedig een ruime voorraad van deze goederen uit Curaçao worde aangevoerd.

GOUVERNEMENT TOONT GEBREK AAN INZICHT.

In de „Bovenwindsche Stemmen" wordt de klacht geuit over het gebrek aan inzicht bij het Gouvernement, dat somtijds veranderingen doorvoert zonder rekening te houden met de belangen van het volk. Op St. Maarten heeft de benoeming plaats gehad van een vroedvrouw, Mejuffrouw Mercier, die in de plaats is gekomen van een vijf- of zestal vroedvrouwen, die er al gedurende een aantal jaren werkzaam waren. Gelijk iedereen weet, hebben er gelijktijdig op verschillende plaatsen bevallingen plaats, hoe zou het der accoucheuse mogelijk zijn op de verscheidene plaatsen hulp te verlenen? Ofschoon direct wordt toegegeven, dat Mejuffrouw Mercier door grotere kennis en opleiding een aanwinst is voor de gemeenschap, wordt niet ingezien hoe het haar mogelijk zal zijn bij dergelijke gevallen bevredigend werk te verrichten, zonder enige helpsters.

Er wordt verder op gewezen, dat de vroegere accoucheuses, die met vergunning van en in sommige gevallen door het Gouvernement werden betaald thans zonder enige vorm van proces moeten worden ontslagen; zij hebben dit niet verdiend en haar plaats kan niet op bevredigende wijze worden vervangen, zoals het Gouvernement het thans bepaald heeft. Zij hebben recht op een juiste en achtenswaardige behandeling, en verwacht wordt, dat de zaak door de autoriteiten, die in dezen het meest bevoegd zijn, ter hande worde genomen.

NEDERLAND.

NEDERLANDSE ONDERWIJZERS VERZETTEN ZICH.

Een openlijk verzet meldende onder de Nederlandse onderwijzers tegen het opvoedingssysteem van de nazies in Nederland, zeide het Nederlandse nieuwsagentschap, dat honderden onderwijzers zijn gevangen gezet of ontslagen en talrijke instellingen zoals het College van Delft gesloten zijn. Het agentschap zeide, dat de Rijkscommissaris Seyss Inquart, bekend maak[...] dat de onderwijzers, die weigeren [...] nationaal socialistische opvoedingsp[...] te volgen, zouden worden ontslagen, [...] grond dat deze de ontwikkeling [...] de Nederlandse Schoolzaken zou[...] hinderen (Londen, (AP) 9.7).

BIJEENKOMST OORLOGSRAA[...]

Minister mr. Eelco Nicolaas [...] Kleffens heeft na bijwoning giste[...] van de bijeenkomst van de Oorlogsra[...] voor de Stille Oceaan medegede[...] dat hij definitieve redenen had om [...] timistisch te zijn, doch „met lang p[...] pectief". Mr. Van Kleffens en Amb[...] sadeur Dr. A. Loudon bleven na [...] bijeenkomst nog bij president Roose[...] om te spreken over het bezoek [...] H.M. de Koningin aan Washingt[...] waarvan de datum nog niet bekend [...] doch dat niet vóór eind Juli, be[...] Augustus zal plaats hebben (Washi[...] ton, G.P.D. 9.7).

RELATIE NEDERLAND—SOVJ[...] REPUBLIEKEN.

Verwacht wordt, dat het cont[...] tussen de Nederlandse regering en [...] van de Unie van Sovjetrepublieken [...] leiden tot een definitieve regel[...] waarvan de bekendmaking binnenk[...] zal kunnen worden verwacht (Lon[...] G.P.D. 9.7).

LUCHTALARM.

Ramen met ruiten open.
Ramen met luiken dicht.

Britse Vloot blijft Middellandse Zee bewaken.

Japanners bezetten rest van Kiangsi Tsjekiang spoorlijn.

Britse bommen op Wilhelmshaven en Wesermünde.

BRITSE VLOOT IN DE MIDDELLANDSE ZEE.

Larry Allen, die zich met de Britse Vloot op de Middellandse Zee bevindt, seint het volgende:

Groot Britannië's Middellandse Zeevloot spreidt haar macht uit over een uitgebreid gebied om de Geallieerde voorraadlinies te beschermen en waakt tegelijkertijd tegen vijandelijke pogingen om de woestijnposities te versterken door landingen van zee uit. Terwijl het Britse leger hecht stand houdt tegen de asaanvallen en artillerieduels woeden op 112 kilometer van Alexandrië, onderhouden de oorlogsschepen onophoudelijke verkenningstochten, gereed vijandelijke vaartuigen en vliegtuigen of duikboten te bestrijden.

In tegenstelling tot vroegere woestijncampagnes heeft de vloot ditmaal geen kans gehad haar kanonnen op den vijand te richten, aangezien tot nu toe geen doeltreffende mikpunten zijn geboden. De snelle nazie-opmars heeft een gestadige stroom van motortransporten langs de kustweg veroorzaakt, doch de vijand is zelden lang genoeg blijven stilstaan om een lange en dikke concentratie te vormen. Het jagen van granaten in de motortransportcolonnes van zee uit zou niet bizonder helpen, aangezien deze taak goed wordt verricht door marine-vliegtuigen en bommenwerpers van de Royal Airforce. Marine-vliegtuigen geven een kostbare steun aan de zware bommenwerpers door letterlijk in nachtelijke aanvallen de vinger te leggen op vijandelijke bases. (Met de Britse vloot in de Middellandse Zee, (AP) 9.7).

VIJFDE JAPANSE TORPEDOJAGER BIJ ALEOETEN GETORPEDEERD.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit, gebaseerd op berichten, die tot 16.30 uur E.W.T. ontvangen werden:

„Noordelijk gebied van de Stille Oceaan: In de namiddag van 5 Juli torpedeerde een Noordamerikaanse duikboot, welke opereert bij de Aleoeteneilanden, een Japanse torpedojager in de buurt van Kiska en bracht die waarschijnlijk tot zinken. Dit is de vijfde Japanse torpedojager, welke tot zinken werd gebracht of beschadigd door onze duikboten in dit gebied gedurende een periode van 2 dagen (4 en 5 Juli). Het slechte zicht duurt voort in dit gebied."

Tevoren zouden de Japanners bij de invasie van de Westelijke Aleoeten 5 schepen hebben verloren, waaronder 3 torpedojagers, welke tot zinken werden gebracht, en 9 schepen, die beschadigd werden (Washington, (AP) 8.7).

HET RODE LEGER WEERSTAAT DE DUITSE DRUK.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Het Rode leger neemt de situatie snel in handen langs de waterlinie ten Westen van Voronesj, verwijderde het gevaar van de eerste Duitse oversteken van de rivier (klaarblijkelijk de Don) en vocht om deze versperring te behouden tegen het nazie-offensief. De Duitsers slaagden er niet in de rivier in sterken getale over te steken, gelijk de berichten te kennen gaven. De eerste bruggehoofden werden snel vernield en de eenheden, die erover passeerden, werden uitgeroeid.

Het getij keerde klaarblijkelijk Maandagnacht toen bommen van de Rode Luchtmacht de Duitsers uiteengesloegen en voorkwamen, dat de vijand versterkingen van de Westelijke naar de Oostelijke oever zond. Na tijd gewonnen te hebben om de defensies te consolideren meldde het Rode leger thans, dat de vijand nieuwe strijdkrachten over zenden.

Een groot aantal van Von Kleists tanks, gemotoriseerde infanterie en vliegtuigen wordt door de Duitsers gebruikt, waardoor wordt te kennen gegeven, dat zij het offensief als een van hun meest belangrijke operaties van de oorlog beschouwen om een wig te drijven tussen de Centrale en Zuidelijke legers.

Ditmaal echter hebben zij nieuwe tactieken aangenomen om hun flanken te beschermen in tegenstelling met hun vroegere roekeloze bliksemaanvallen met tanks en vliegtuigen, waarbij hun flanken bloot werden gelaten. De tanks, die de doorbraak maakten door de centrale Kursk-sector in de richting van Voronesj, werden vergezeld door artillerie, welke buiten de randen van de wig werd opgesteld en een fel dekkend vuur afgaf.

De Duitsers gingen over tot hun oude tactieken om steden voor hun linie van opmars te bombarderen in een poging paniek te veroorzaken in de Russische achterhoede om de verbindingslinies van het Rode leger te doen verwarren. De steden aan de frontlijn werden volgens de berichten aan felle aanvallen onderworpen. Hierbij hebben de woonwijken het meest te lijden.

Krachtiger Russische tegenaanvallen gaven echter te kennen, dat het Rode leger orde in zijn gelederen bewaarde niettegenstaande het hevige offensief. Kozakken speelden een bizonder treffend aandeel in de tegenaanvallen. Een afdeling ruiters zou 12 vijandelijke tanks hebben verbrand, 500 soldaten hebben gedood en een bewoond punt hebben heroverd.

De Rode luchtmacht bestreed de Luftwaffe om het meesterschap in de lucht en viel de vijandelijke bommenwerpers aan, terwijl aanvallen werden uitgevoerd op de vijandelijke posities. Formaties van 15 tot 20 vliegtuigen, de zogenaamde „Stormers", geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, bombardeerden Duitse concentraties van tanks en troepen en beletten haar voort te rukken. Volgens de berichten zouden de Stormers op Maandag een centrale sector bizonder hevig hebben aangevallen en de vijandelijke opmars, hebben tot staan gebracht niettegenstaande zijn numerieke meerderheid in grondstrijdkrachten.

In de nacht van Maandag zouden brisant- en brandbommen Duitse pontonbruggen hebben vernield en Duitse tanks die zich aan de Westelijke oever ophoopten in rook hebben gehuld.

De berichten zeiden, dat de vijand er die nacht niet in slaagde nog meer oversteken te doen en de troepen van het Rode leger kregen de gelegenheid zich te hergroeperen om het hoofd te bieden aan nieuwe aanvallen.

Aan het Kalininfront wordt een scherp doch plaatselijk gevecht gemeld in een aantal sectoren waar de Duitsers reserves ophoopten en de aanvallen op de Russische linies opvoerden zonder belangrijke verandering in de posities (Moskou, (AP) 8.7).

HET DUITSE COMMUNIQUÉ.

Van de Duitse radio:

„De opening, welke door de Duitse en geallieerde troepen werd gemaakt in de streek tussen Charkov en Kursk, is verbreed. De vijandelijke tegenaanvallen ten Noord-Westen van Voronesj zijn mislukt. Bij een gevecht tegen de omcirkelde en verspreide vijandelijke troepen werden talrijke gevangenen en een grote buit genomen. Ten Noorden en Noord-Westen van Orel gaat de vijand door met zijn aanvallen. Deze worden echter afgeslagen bij hevige gevechten en met de steun van krachtige formaties van bommenwerpers. In een sector werden gedurende de laatste drie dagen 75 vijandelijke tanks vernield door een enkel legercorps.

In de achterhoede van het front ten Zuiden van Rhzev werden machtige vijandelijke strijdkrachten omsingeld aan een breed front. 20 Vijandelijke tanks werden veroverd. In een Noordelijke sector aan het Oostelijke front voerde de vijand succesloze aanvallen uit op verschillende plaatsen. In het hoge Noorden werd de vijandelijke marine-basis aan de Kola-baai gebombardeerd. In de wateren benoorden het schiereiland van Kanin werd een escorte-vaartuig door bomtreffers tot zinken gebracht.

Zoals reeds eerder werd gemeld in een speciale bekendmaking hebben Duitse formaties van bommenwerpers en duikboten het grootste gedeelte van een groot Noordamerikaans-Brits convooi aangevallen en vernietigd in de Noordelijke wateren. Het convooi bestond uit 38 koopvaardij-schepen en vervoerde vliegtuigen, tanks, munitie en voedselartikelen, en was op weg naar Archangel. Het was zwaar beschermd door machtige vijandelijke marine-eenheden, torpedojagers en corvetten. Een nauwe samenwerking onder de marine-luchtmacht had het zinken tot gevolg van een Noordamerikaanse kruiser en 19 koopvaardijschepen met een totaal tonnage van 122.000 ton door bommenwerpers, terwijl duikboten 9 koopvaarders voor haar rekening namen, die ongeveer 70.400 ton uitmaakten. Bij het achtervolgen van de overblijfselen van het convooi, gelukte het den duikboten nog 4 koopvaarders met een totaal tonnage van 24.700 ton naar de zeebodem te zenden.

Het aantal schepen dat dus uit dit convooi werd vernietigd bereikte 32 metende in totaal 217.000 ton. Watervliegtuigen, die voor reddingsdoeleinden zijn uitgerust, redden een groot aantal Noordamerikaanse zeelieden, die gevangen werden genomen.

In Noord-Afrika leden de Britten hevige verliezen bij een succesloze aanval tegen de Zuidelijke flank van het Duits-Italiaanse front. De marinevliegbases op het eiland Malta werden dag en nacht gebombardeerd. De vijand verloor 14 vliegtuigen bij luchtgevechten.

Onze lange afstandskanonnen aan het Nauw van Calais beschoten belangrijke oorlogsobjecten in de buurt van Dover. Op de hoogte van de Engelse Zuidkust deden lichte Duitse bommenwerpers een schip van 10.000 ton zinken. Een ander gelijksoortig schip werd zwaar beschadigd door bommen. Vannacht vielen formaties van Duitse bommenwerpers wederom de haven en industriële centra van Middlesborough aan. Uitgebreide branden en grote schade werden waargenomen" (Berlijn, (AP) 8.7).

WERELDNIEUWS.

GENERAAL MIKHAILOVITSJ DOET EEN BEROEP OP PÉTAIN.

Generaal Draja Mikhailovitsj, de leider van het guerillaleger in Joegoslavië, heeft een beroep gedaan op Maarschalk Henri Philippe Pétain om „hit teken te geven, dat door alle onderdrukte volken van Europa van het Franse volk verwacht wordt."

Hij drong er bij Pétain op aan „de banier van de vrijheid, die de Fransen zo vele eeuwen door hebben geheven gehouden in Europa, weder te verheffen."

Het beroep werd gedaan in een brief, die Mikhailovitsj verzond „van de heuvelen en bergen van Serbië."

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **Londen:** De katholieke tegenstand van het brengen van kinderen van Baskische vluchtelingen naar Engeland tijdens de Spaanse burgeroorlog is weer toegenomen naar aanleiding van het feit, dat Spaanse moeders nu haar kinderen terugvragen. Dit is afgewezen, omdat er geen middelen van vervoer zijn om de kinderen terug te brengen.

De katholieken geven toe, dat er moeilijkheden zijn betreffende het vervoer, maar aan de andere kant moet niet vergeten worden, dat het Engelse comité voor de Baskische kinderen geweigerd heeft de kinderen terug te sturen, toen Spanje dit vroeg. Deze weigering om de kinderen terug te sturen heeft het aanzien van Engeland in Spanje belangrijk geschaad.

In de loop van de Spaanse oorlog werden 4000 kinderen door een particulier comité uit Spanje naar Engeland gebracht en een beroep om steun werd gedaan op het Engelse volk. Verschillende kinderen werden gebruikt op bijeenkomsten om stemming te maken tegen de regering van Franco. In de loop des tijds werden 3600 kinderen naar Spanje teruggestuurd, maar 400 zijn er nog steeds in Engeland. Een Spaanse moeder protesteerde in Santander bij den Britsen consul er tegen, dat zij op deze wijze reeds 5 jaar van haar kinderen gescheiden was.

— **Caracas:** Tijdens de Bisschopsconferentie van Venezuela richtten de gezamenlijke Bisschoppen een boodschap aan het Nationale Congres om er op aan te dringen, dat degenen, die belast zijn met de herziening van het Burgerlijk Recht, de echtscheiding daaruit zullen verwijderen. De aandacht werd hierbij gevestigd op het steeds toenemen der echtscheidingen. De boodschap protesteert ook tegen de sterilisatie van melaatsen, die wensen te trouwen.

Tijdens deze bijeenkomst werd tevens het Derde Nationale Mariale Congres aangekondigd en werd **Nuestra Señora de Coromoto** tot Patrones van Venezuela verkozen.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Britse Ministerie van Luchtvaart meldt het volgende: „In de afgelopen nacht heeft een krachtige strijdmacht van vliegtuigen van het Bommenwerperscommando Wilhelmshaven aangevallen, dat een Duitse vlootbasis is en een centrum van de duikbotenbouw. Vliegtuigen van het Gevechtscommando vielen vijandelijke vliegvelden en andere objecten in bezet Frankrijk aan. 2 Duitse bommenwerpers werden onderschept en vernield. 4 Onzer bommenwerpers worden vermist."

— **Berlijn:** Het DNB zeide dat Wesermünde en Wilhelmshaven door Britse bommenwerpers werden aangevallen. Het agentschap zeide, dat in beide plaatsen schade werd veroorzaakt door brisant- en brandbommen.

— **Tsjungking:** Een zegsman van het Chinese leger gaf toe, dat de Japanners de opening gesloten hebben in de Kiangsi-Tsjekiang spoorlijn en volledig het toezicht hebben gekregen over dat deel van de voorraadweg, welke zij pogen uit te strekken van Sjanghai naar Singapore.

— **Moskou:** Het Russisch middagcommuniqué zegt: Gedurende de nacht van 8 op 9 Juli vochten onze troepen tegen den vijand ten Westen van Voronesj. Geen belangrijke veranderingen vonden plaats in andere sectoren van het front:

— **Londen:** Officiële Poolse bronnen meldden, dat de nazies de gehele Poolse bevolking van Hrubiszow hebben gedood, een stad, welke in het Zuid Oosten van Polen ligt. Naar gezegd werd, heeft deze stad van 15.000 tot 20.000 inwoners, waarvan meer dan 5000 Joden.

— **Caïro:** Het Britse communiqué zegt: „Gedurende de nacht van 7 op 8 Juli werd een succesrijke uitval gedaan naar de Duitse posities, waarbij een aantal kanonnen werd vernield en enkele vijandelijke soldaten werden gedood en gevangenen werden gemaakt. Onze gevechts-patrouilles hinderden den vijand gisteren de gehele dag vooral in de Zuidelijke sector van het front. Geallieerde vliegtuigen vielen de landingsterreinen te El Daba aan en plaatsten voltreffers op vliegtuigen, die olie innamen. Ook werden vijandelijke voertuigen met succes aangevallen."

— **Berlijn:** Berichten uit Ankara delen mede, dat de Turkse Minister van Buitenlandse Zaken, Sukru Saracoglu, is belast met het vormen van een nieuw cabinet in opvolging van Premier Refik Saydam, die Dinsdagnacht overleed.

Moeilijkheden voor katholieken in onbezet Frankrijk.

Het is zeer moeilijk om een juist inzicht te krijgen in de toestanden in onbezet Frankrijk, vooral wat betreft de houding der Katholieken t.o.v. het bewind van Vichy.

De gegevens daarover bereiken ons slechts na een omweg en zijn dan uiteraard verouderd, zoals de in dit artikel gebruikte, die ontleend zijn aan het Katholieke tijdschrift „The Commonweal".

Uit dit artikel krijgt men de indruk, dat het Franse Katholieke geweten in onbezet Frankrijk steeds meer begint te ontwaken en de politiek van Pétain een groeiend aantal Katholieken van hem verwijdert.

Darlan heeft, in een voor de school van Jeugdleiders te Uriage gehouden rede, reeds zijn ongerustheid uitgesproken over de houding der gelovigen en ook Pétain heeft, een jaar na de wapenstilstand, steeds dreigender taal doen horen.

Volgens Darlan was Hitlers houding tegenover de geestelijkheid te begrijpen en ook hij maakte bezwaren tegen elke godsdienstige deelneming in de politiek. Dit gold vooral der Frans-Duits verhouding.

Hoe de gewetensconflicten voor de Katholieken ontstaan, moge aan enkele concrete voorbeelden blijken. Beginnen wij met de houding t.o.v. de Katholieke jeugd-organisaties.

De Jeugdorganisatie.

In den beginne werd uitdrukkelijk door Pétain verklaard, dat hij niets wilde weten van één Staatse jeugdorganisatie. De zelfstandigheid en het onderscheid van de verschillende jeugdbewegingen zou volkomen geëerbiedigd worden.

Wrijving dus tussen Kerk en Staat, zoals bij de Hitleriaanse of Fascistische jeugdorganisaties het geval was, zou onmogelijk zijn. Het generaalssecretariaat voor de jeugd — ondergeschikt aan het Ministerie van Onderwijs — zou alleen een coördinerende taak hebben.

De „Compagnons de France" was niet de officiële jeugdbeweging maar een jeugdbeweging zoals andere. Zodoende was samenwerking tot stand gebracht tussen verschillende gouvernementele diensten en de Katholieke jeugdbewegingen en maatregelen ter bestrijding van de werkloosheid werden dan ook gedeeltelijk uitgevoerd door de „Joc" (Jeunesse Ouvrière Catholique; Katholieke arbeiders jeugdbeweging).

Toen nauwer echter de betrekkingen tussen de regeringsorganen van Vichy en de jonge Katholieken werden, hoe meer moeilijkheden ontstonden, die vooruit niet voorzien waren!

De Katholieke jeugdbewegingen kwamen onder twee leiders te staan nl. in de eerste plaats de door het Episcopaat aangestelde, met goedkeuring der geestelijke Overheid, gekozen leiders en aan de andere kant de autoriteiten, van Vichy, die ex officio, krachtens ambt, gezag hadden over de gehele jeugd.

Conflicten in fundamentele quaesties, zoals de geest der volksopvoeding, bleken onvermijdelijk te zijn. De Franse Katholieke jeugdbewegingen hadden sedert het begin der eeuw en vooral sedert 1927 gestreefd naar het kweken van leiders binnen elke maatschappelijke groep, dus bijv. het oefenen van jonge werklieden als leiders van kerngroepen van werklieden. Vichy vreesde echter, dat een, op een dergelijke manier geleide en onafhankelijke jonge werknemers organisatie als de J.O.C. niet gedragen zou worden door de „geest der nationale wedergeboorte." Bovendien werd door Vichy beslist, dat alle jeugdleiders hun opleiding zouden ontvangen op de officiële opleidingsschool in Uriage. Tot dusverre was daar van Katholieke zijde weinig bezwaar tegen gemaakt. Daar heerste in den beginne de geest van het tijdschrift „Esprit", dat echter verboden werd wegens de tegenstand tegen de samenwerking met Duitsland.

Hoe zal in de toekomst de geest op Uriage zijn? In „La Nouvelle Revue Française" werd reeds een toon aangeslagen, die verdacht veel overeenkomst had met de denkbeelden over jeugdorganisatie van de Duitsers, die in bezet Frankrijk de Katholieke jeugd reeds tot een catecomben-leven hadden teruggebracht.

De werklieden-verenigingen.

Ook de Katholieke werklieden-verenigingen kwamen voor principiële moeilijkheden tegen Vichy te staan. Zeer verleidelijk klonken na de nederlaag van Regeringszijde de beginselen, waarvan men zou uitgaan bij de heropbouw van Frankrijk: „Familie, Arbeid, Vaderland." De toespraken van Pétain waren alle van het gehalte van die na 1871 door Albert de Meen gehouden met het thema „Het boetvaardige en godsdienstige Frankrijk":

Door Vichy zou een Christelijke maatschappelijke orde worden gebouwd ... waarbij men dacht, dat Hitler onverschillig zou toezien!

De Franse Katholieke vakverenigingen dachten er echter anders over. In aansluiting op een manifest van de andere Franse vakverenigingen verklaarden zij o.a., dat vakverenigingen slechts vrij zijn, wanneer zij in volle vrijheid haar eigen bestuurders kunnen kiezen. De nederlaag van Frankrijk was geen gevolg van de vrijheid der burgers, maar van de onbekwaamheid van de generale staf, de zwakheid van het gouvernement en industriële slabakkering. Men wilde geen verkapte nazificering van Frankrijk.

Toenadering tot Duitsland.

De samenwerking met Duitsland is een ander punt, dat de gewetens van welingelichte Franse Kaholieken verontrust. Admiraal Darlan zou in het bovengenoemde Uriage gezegd hebben, dat Frankrijk Nazie-Duitsland moest helpen zo snel mogelijk de oorlog te winnen.

Als dat zo is, rijst dadelijk de vraag: **Heeft een Katholiek het recht mee te werken aan de nazificering van Europa?**

Wanneer men de vraag zó scherp stelt, kan men zich misschien nog onderwerpen aan Vichy in deze, maar in geen geval deze fatale politiek van Pétain steunen of daaraan van harte meewerken. Ieder man is dan tenslotte **voor zich zelf verantwoordelijk**, al verklaart Pétain nog zo plechtig, dat hij zelf en hij alleen voor de geschiedenis deze verantwoordelijkheid op zich neemt.

De moeilijkheid voor het geweten om mee te werken met Pétain, in zijn politiek van samenwerken met Duitsland, ligt hierin dat Vichy wel het **gevestigde bewind** is in onbezet Frankrijk, maar niet het **souvereine bewind.**

Sinds elke wet en elk decreet van Vichy moet worden goedgekeurd door de wapenstilstandcommissie in Wiesbaden, zal men moeilijk kunnen volhouden, dat elke beslissing van Duitse generaals de overwonnen Fransen in geweten bindt.

Uitingen als hierboven genoemd bewijzen, dat het in de massa, die eerst een blind vertrouwen stelde in Pétain, begint te gisten en te borrelen.

Mogelijkheden van uitbreiding van het Christelijk Geloof in Japan

door

Dr. H. PENZEL.

Christendom en nationalisme in Japan.

Het is zeer de vraag, of een uitbreiding van het christelijk geloof in Japan nog mogelijk is, nu het steeds sterker wordend nationale bewustzijn der Japanners minder dan ooit toelaat, dat op het eilandenrijk buiten den heiligen keizer een buitenlander gezag oefent. In verband met de geestelijke afkeer van het Westen en de terugkeer naar de idealen van het oude Japan geniet het Sjintoïsme tegenwoordig de grootste belangstelling van het volk en de krachtigste ondersteuning van de regering, want het belichaamt de stichting van het Japanse rijk als een goddelijke daad, maakt den keizer tot middelpunt van het geloof en verheft Nippon als een aan het goddelijk keizerhuis verwante en daardoor goddelijke natie boven alle andere volken der aarde. Eigenlijk is de ontwikkeling zo gegaan, dat de Meij-restauratie en de nu door het Nipponisme doorgevoerde terugkeer van Japan naar zijn oerziel, pas als gevolg van de in het midden der 18e eeuw beginnende Renaissance van het Sjintoïsme mogelijk werden.

Keizercultus.

Het gevaar dat er voor het aanzien en het voortbestaan van den Tenno (= keizer) cultus van de kant der moderne wetenschap, d.w.z. van de kant der aanhangers van Dr. Minobe ontstaan was, is met krachtige hand door de legerofficieren afgewend. Nu kan de strijd tegen het christendom in Japan als verzamelbekken van de tegenstanders van de Sjintogeest niet lang meer op zich laten wachten.

Om tot nu toe botsingen met de christelijke vertegenwoordigers te vermijden, hebben de officiële instanties een onderscheid gemaakt tussen Sjinto (= weg der goden of weg der zielen) als nationale cultus en Sjinto als godsdienst. Daarmee wilde men het den christenen van alle belijdenissen mogelijk maken, aan de verering (niet aanbidding) van het aloude heersershuis deel te nemen. Het Sjintogeloof heeft echter gebeden, tempels en priesters, zodat het den christenen moeilijk valt aan deze oproep der Japanse regering gehoor te geven. Bij de jongste keizerkroning werd van alle Japanse staatsambtenaren verlangd, dat zij in de sjintoïstische tempels offergaven zouden brengen voor den keizer. Wie weigerde werd als staatsvijand of als communist beschouwd en als zodanig behandeld. De Japanse staat is officieel godsdienstloos, zodat het geven van godsdienstonderricht in de scholen is verboden. In werkelijkheid echter worden de kinderen bij het „moraal"-onderricht in het Sjintoïsme onderwezen. Steeds meer wordt erop gelet, dat iedereen, onverschillig tot welk geloof hij behoort, de nationale Sjintocultus loyaal erkent en beoefent. Het zal in de toekomst blijken, dat men in Nippon het Sjintoïsme tot de enige staatsgodsdienst wil maken, en het Boeddhisme wil gebruiken als werktuig van de buitenlandse politiek en tevens als drager van de Japanse geestelijke heerschappij over een verenigd Azië onder leiding van Japan. Voorts moet het Boeddhisme ook dienst doen bij de verbreiding van Japanse ideeën over de vier wereldzeeën. Zodoende blijft de vaderlandse geest in Japan wakker en de Japanse natie blijft een gesloten eenheid; de andere volken echter worden vreedzaam en in-zichzelf-gekeerd.

Boeddhisme als Japanse missie-zucht.

Het Boeddhisme kwam in de tijd 600 na Christus' van China over Korea naar Japan. Het Confucianisme, dat in het jaar 200 na Christus' in het eilandenrijk was doorgedrongen, had den Japanners een hun tot dan toe onbekende diepte van wereldbeschouwing gegeven; nu begonnen zij juist over de oorzaak en doel van alle leven verder na te denken, toen het Boeddhisme in het land kwam. Nippon klom op tot cultuurvolk. Voor het onvermijdelijke leed in het leven schonk de nieuwe godsdienst troost; hij bracht begrip voor alle teleurstelling. Toch was deze godsdienst voor een volk, dat zoveel vreugde vindt aan het positieve van het bestaan, te zeer afgekeerd van de wereld. De Boeddhistische Kerk werd al spoedig rijk en begon te veruiterlijken. Haar macht begon de staatsmacht te verlammen, zodat ook hier een strijd tussen keizer en paus gestreden werd. In de veertiende eeuw ging de verwereldlijking van het Boeddhisme zo ver, dat grote monnikenlegers ingrepen, om den keizer in het nauw te brengen. Deze ontaarding van het Boeddhisme wekte weerzin bij een groot deel van het Japanse volk, dat zich tot het katholieke christendom wendde, toen de katholieke missionarissen rond het midden der 16e eeuw naar Yamamoto kwamen. Maar reeds in de 17e eeuw groeide de belangstelling voor de oude eigen sjintoïstische wereldbeschouwing. Men vond, dat deze beter bij het Japanse karakter paste en daarom werd zij systematisch opnieuw onderzocht en bestudeerd.

Het Boeddhisme verarmde en ging over de gehele linie achteruit. Met het hernieuwde optreden der christelijke missie rond het midden van de vorige eeuw begon het Boeddhisme zich langzaam te hervormen en te herstellen. Nu zij de religieuze waarde ervan begrijpen, worden weer vele Japanners aanhangers van het Boeddhisme. Bij de begrafenissen en huwelijksplechtigheden moet het echter steeds meer aan de Sjintopriesters overlaten en zo verliest het voortdurend terrein. Toch mag niet over het hoofd gezien worden, dat de wedloop tussen Boeddhisme en Sjintoïsme pas begint, daar onlangs Boeddhistische geleerden met ongekende energie aan het onderzoeken van de oudste bronnen, aan de waarheidsgetrouwe bestudering van de persoonlijkheid en de gedachten van prins Gautama zijn begonnen, om het oorspronkelijke en wezenlijke in een aan den modernen mens aangepaste vorm te kunnen voortzetten. De Japanse regering doet al wat ze kan, om dit hervormingswerk en deze samenvatting van het Indische, Chinese en Japanse Boeddhisme te ondersteunen. Onder haar bescherming staat ook de internationale Boeddhistische maatschappij in Tokio, die ten doel heeft, het Boeddhisme aan de hele wereld bekend te maken. Jonge begaafde mensen worden door haar aan de universiteiten en Boeddhistische colleges opgeleid, om later als propagandisten naar alle werelddelen, op de eerste plaats naar het Aziatische vasteland te worden gezonden. „Japan was door de Voorzienigheid als schatkamer voor deze grote godsdienst uitgekozen. Geen ander land kan beter dan Japan ertoe geroepen zijn, aan de hele wereld de systematische kennis van het Boeddhisme bij te brengen".

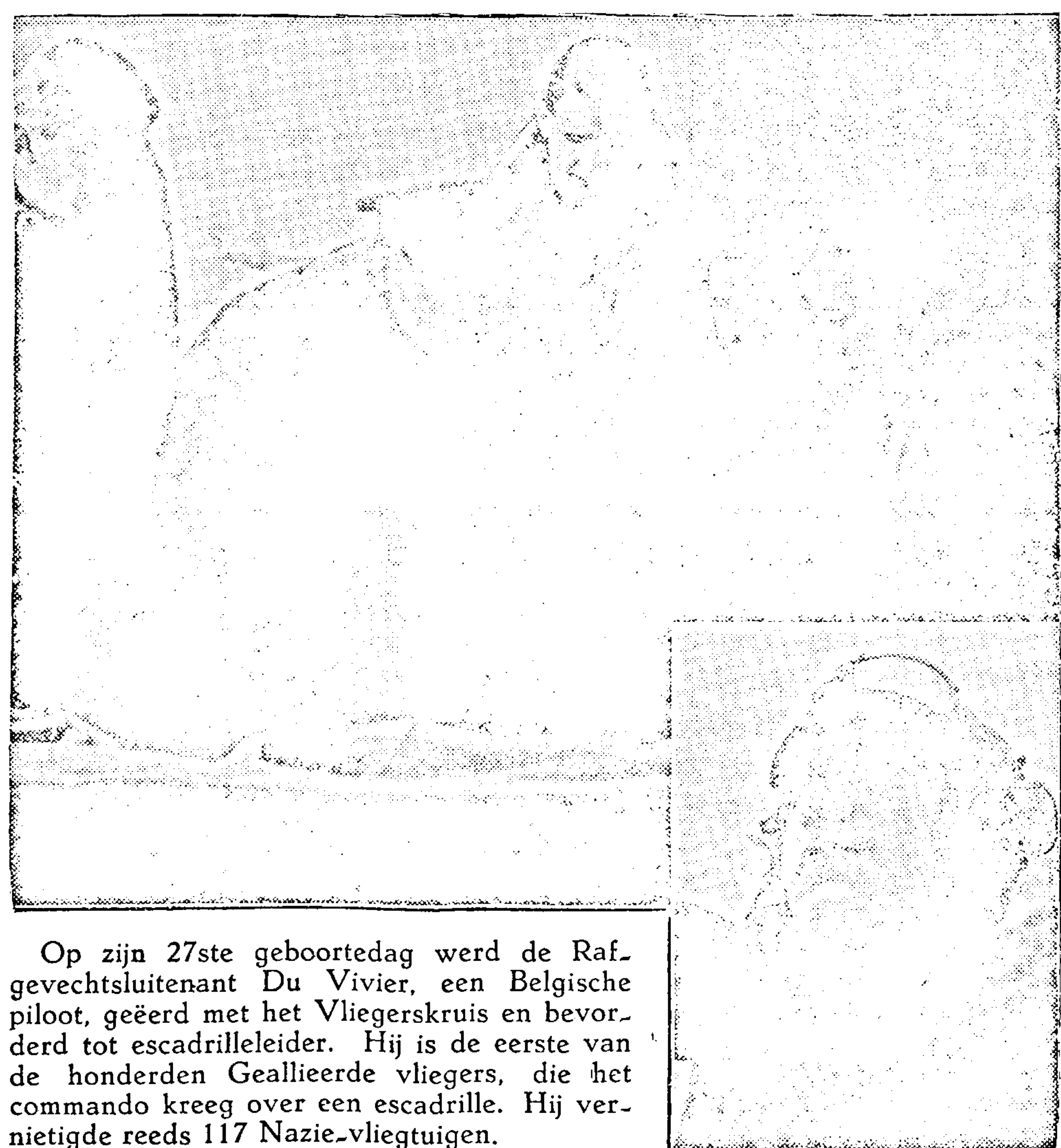
Stichting van een „Gele Kerk."

Het Japanse bestuur in Manchukuo wijdt daarom ook zijn aandacht aan de lamaïstische belijdenis van het Boeddhisme. De altijd grote invloed van de Lamapriesters op de politieke gebeurtenissen in het land kennend, wil men in de autonome Mongoolse Chinganprovincie een cultuurcentrum van de „Gele Kerk" scheppen, dat zijn lichtende stralen zal uitzenden naar Binnen-Mongolië en vooral ook naar het door de Sovjet-Russen ontheiligde Buiten-Mongolië, alsook naar de Boerjatmongoolse republiek.

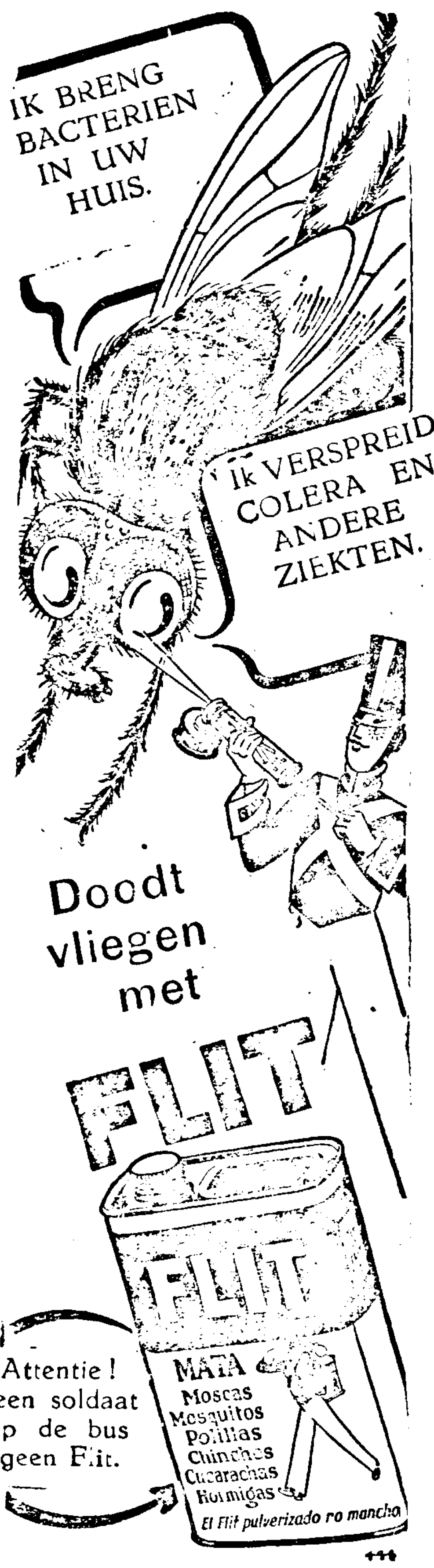
Op grond van de met het Boeddhisme als bemiddelaar in politieke acties in Mandsjoerije en ook in Noord-China behaalde successen mag men veilig aannemen, dat de verzoening der twee grote buurvolken in het Verre Oosten, en trouwens de hele samenwerking van het gele ras, op religieuze grondslag zal geschieden.

In wezen bleef China Confuciaan.

In China was het Boeddhisme, toen het kort na de geboorte van Christus in het land kwam, evengoed iets vreemds als het christendom in Europa. Evenals later in Japan zo werd het Indische geloof ook in het Rijk van het Midden als het langverwachte middel tot religieuze verinnerlijking begroet. Met het Boeddhisme kwamen Indische, Perzische en Helleense cultuurelementen naar Oost-Azië. Het Taoïsme met zijn innerlijke beschouwing in de omraming van het oud-Chinese economische systeem nam door Boeddhistische invloed pas een vaste godsdienstvorm aan. Het kloosterwezen ontwikkelde zich precies naar Boeddhistisch voorbeeld. Het Confucianisme ontleende aan den vreemden indringer voorstellingen en beelden, en werd tot een vruchtbare tegenspraak, tot een ontwaken uit de beginnende verstarring gebracht. Doch maar al te spoedig kwamen de principiële verschillen tussen beide wereldbeschouwingen aan de dag. Al scheen China ook een tijd lang als door het Boeddhisme opgezogen, toch bleef de denkwijze der Chinezen in wezen geheel Confuciaan. Confucius had het oeroude recht van de grote familie als natuurlijke band van de individuen en als stuk van de wereldorde opnieuw naar voren gebracht, en vervolgens voor alle tijden de normen en middelen vastgelegd, die voor een vreedzaam leven van de mensheid nodig zijn. Ook ontleende hij aan de overlevering de opvatting van het bestaan van één enkel groot wereldrijk op aarde, dat slechts verdeeld is in grote families (in de dorpen en stammen). De familie is dus een kleine staat op zichzelf, met eigen politieke, maatschappelijke en economische structuur. De wet, waaraan men gehoorzaamt, is de wet van de eigen natuur, welke wet zich sedert oeroude tijden ontwikkeld heeft. In het middelpunt van het leven moet de voorvaderencultus staan, door middel waarvan men kracht en raad weet te putten uit het verleden. Laotze had geleerd, dat de mens alle haast en alle overijling vermijden en zijn rust bewaren moest. De beginselen van deze twee grote mannen vormden den Chinesen mens. De Chinese wereldbeschouwing lijft den Chinesen mens in in een sacraal systeem, in de cosmos en wel over familie en staat heen. De staat is voor hem nimmer het laatste stadium, ja de Chinese mens kent eigenlijk geen staatsbegrip in Westerse zin, omdat hij als maatstaf alleen de Confuciaanse cultuurgemeenschap, maar niet het territorium aanneemt. In China had de cultuurgedachte steeds over het rasprobleem gezegevierd. Tot zulke oud-Confuciaanse beginselen keert het huidige China terug. Ook het Boeddhisme en Taoïsme leven weer op. Aan nationale verkracht heeft het daarmee echter nog niets gewonnen. In China ontbreekt nog altijd de psychische grondslag voor de vorming van een nationaal gevoel in Westerse zin. Dat betekent voor het grote Rijk een nog verder voortdurende politieke onmacht, totdat de gemeenschappelijke cultuurgedachte China met Japan zal verenigen, om de blanke wereld af te weren. Zij allen worden meer en meer geleid door de overtuiging, dat de Westerse mens sinds de Middeleeuwen steeds meer beheerst wordt door technisch-materiële krachten, waarvan overal in de wereld een voortdurend toenemende verzwakking van het geestelijk-psychische het gevolg is. De Aziaten verzetten zich tegen de innerlijke verwarring, de rusteloosheid van de Europees-Amerikaanse volken, omdat naar hun overtuiging de voortdurende disharmonie met de cosmos onvermijdelijk tot de wereldondergang d.w.z. tot psychische vernietiging, tot zinneloosheid leiden moet.

Op zijn 27ste geboortedag werd de Rafgevechtsluitenant Du Vivier, een Belgische piloot, geëerd met het Vliegerskruis en bevorderd tot escadrilleleider. Hij is de eerste van de honderden Geallieerde vliegers, die het commando kreeg over een escadrille. Hij vernietigde reeds 117 Nazie-vliegtuigen.

Russische jagers rammen D bommenwerpers.

Eugène Pétrov schrijft:

Het was pikdonker. Ik kon geen hand voor ogen zien. Toen begon ik flauwtjes de leren jas van mijn vriend te onderscheiden. Hij is majoor, commandant van een groep jachtvliegtuigen.

„Wil je een kopje thee?" vroeg hij. „Zou daar nog tijd voor zijn?" vroeg ik. „Zij kunnen elk ogenblik komen."

„Zij komen natuurlijk later, als de maan opkomt. Het is vergeefse moeite voor hen als zij nu al starten."

De majoor nam mij voorzichtig bij de arm en bracht mij naar een autobus, welke dienst deed als eetkamer. Een twaalftal mannen in leren jassen, de vliegersmuts schuin op het hoofd, zat rond een tafel geschaard.

De thee werd gebracht en wij begonnen te praten.

Gisteren ramde Kiselev, vlieger-luitenant van onze escadrille, een Heinkeltoestel. Toen hij met zijn parachute daalde, raakte hij verward in een boom en werd licht gewond. Nu ligt hij in het ziekenhuis. Het gesprek aan onze tafel gaat al spoedig over zijn kunststoer, en de reden waarom hij zijn toevlucht tot rammen nam en over den vlieger, die deze gevaarlijke manoeuvre voor de eerste maal beproefde.

„Het eerste vliegtuig, waarvan men weet, dat het geramd werd", zeide de majoor, „was een Oostenrijks toestel. Het werd geramd door den Russischen vlieger Neserov. Bij deze manoeuvre verloor hij zelf het leven. Dat gebeurde in 1914. Neserov was een zeer knap vlieger. Hij was de eerste, die „loopings" maakte."

„De moeilijkheid zit hem hierin", vervolgde de majoor, „om den Duitser te rammen en er zelf niet bij te verongelukken. En het allermooiste is het, als ook je toestel er heelhuids afkomt."

Ik vroeg of het der moeite waard was om een vliegtuig en een vlieger op te offeren om één vijandelijk toestel naar beneden te halen.

„Natuurlijk is het dat waard", antwoordde de majoor. „Ook al wordt men zelf gedood en het vliegtuig vernield, dan nog is het der moeite waard, ten eerste, omdat er, als het een Heinkel is, vijf Duitsers bij omkomen, en in de tweede plaats, omdat een bommenwerper veel meer kost dan een jager en de eerste veel kostbare navigatieinstrumenten aan boord heeft.

Doch de belangrijkste reden van alle is dat zo'n Duitser niet meer in staat is zijn bommen op Russische steden uit te gooien, waardoor vele levens gespaard worden. Doch men moet zó rammen, dat men zelf behouden blijft en de manoeuvre slechts dàn uitvoeren, als alle ammunitie op is".

Kiselev ramde de Heinkel op 5500 voet. Hij sneed een deel van de vleugel van den Duitser met zijn propeller af. Drie dagen tevoren sneed luitenant Talalikhin van een naburige escadrille een gedeelte van de aileron van een Heinkel af.

Het wonderlijkste van het gehele rammen is de manier, waarop de vliegers een dergelijk geweldig kunststuk bespreken — alsof het een gewone manier van oorlogvoeren was. Zij zeggen „hij ramde een vliegtuig", precies zoals men zou zeggen, hij joeg een kogel door een vliegtuig."

Op dat moment zag ik aan de horizon iets, dat, naar ik dacht, een brand je was, doch de majoor vertelde mij, dat het de opkomende maan was. Een figuur maakte zich los uit de duisternis en fluisterde hem iets in het oor.

„Wij moeten de mannen waarschuwen", zeide hij en, terwijl hij zich tot mij wendde, voegde hij er aan toe. „Laten wij naar de commandopost gaan. Zij zijn reeds voorbij Vyazma en kunnen hier in ongeveer 20 minuten zijn."

De commandopost bevond zich in een bomvrije schuilplaats onder de grond. De majoor zette zich aan een tafeltje en nam de hoorn van het telefoontoestel. Eerst noemde hij een aantal onbegrijpelijke getallen. Toen kwam de order: „Geeft acht".

Op hetzelfde moment ho geronk van een motor in de Lichten flikkerden en het ge luider, daarna weer zachter. jachtvliegtuig is reeds in de verneem, dat er voortdure vliegtuigen boven het v land vliegen. Hun beweging door duizenden paren ogen tend gevolgd. Elk van onze heeft, als zij in de lucht zijn dene mannen die van de gr loop van het toestel in het o er mee in verbinding blijve meedelen, waar het landen

Toen ik uit de schuilplaats ten kwam, was de lucht met blauwachtige zoeklic Zij ontmoeten elkaar, en v rode schijf van de maan. dooft een van deze strale schijnt het, of een zwarte k plaats aan het uitspansel inne ploffende granaten gieren luchtruim. In de verte hoort geroffel van het luchtafwe Dit is het vuurgordijn van diging. Met tussenpozen hor diepe gebrom van Duitse bon pers.

In de convergerende str zoeklichten wordt op grote h klein wit vliegtuig zichtb luchtgevecht is begonnen. D onzichtbaar. Wij zien slecht lichtspoorgranaten op de werper afvliegen, nu van de van de andere kant. De bom per, welke tot nu toe, recht a laat zijn doel in de steek.

De vliegers naast mij appla plotseling. Zij beseffen, het enige tijd kost om te begrijpen de bommenwerper naar bene schoten is. Slechts één secon hoe in de verte een kleine v hoog schiet.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Do.

Telegram Afdeling: Hr. Nu 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. tel. 304, L. de Colignylaan 20,

Scheepvaart Afdeling: Hr. 690, Emmalaan 1.

Sportclub „Asiento": Tennis schrijving voor deelneming dames- en heren clubkampio pen is thans opengesteld. datum Woensdag 15 Juli. Ins te richten tot een der leden va niscommissie.

Voetballen: As. Zaterdag vriendschappelijke wedstrijd „ — „Willemstad", Terrein Rio Aanvang 16.40 uur. Scheid Heer De Winter.

As. Vrijdag 10 Juli vriends lijke wedstrijd „Asiento" 2 — Kwartier" 2. Terrein Rio Aanvang 16.40 uur. Scheid Heer Jansen.